

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 5 maja 2022 r.

DIH-3.707.42.2022.AB

DECYZJA DIH - III/57/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706) oraz art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c oraz art. 93 ust. 2 z ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r. poz. 1893 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 11 lutego 2022 r. (nr akt: D/LE.NR.8361.159.2021), na mocy której przedsiębiorcy Panu Romanowi Mielcarzowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: P.H.U. „KOMOROWO” Roman Mielcarz w Komorowie wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

Uzasadnienie

W dniach 18 – 30 listopada 2021 r. inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (zwanego dalej: „Wielkopolskim WIIH”, „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr D/LE.NR.8361.159.2021 z 24 lutego 2021 r., przeprowadzili kontrolę w sklepie (...), należącym do przedsiębiorcy (...) (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania”, „przedsiębiorcą”).

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), nie dokonano zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrolę przeprowadzono m.in. na podstawie bezpośrednio stosowanych przepisów prawa Unii Europejskiej.

Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy Pana (...).

W kontrolowanym sklepie oferowano do sprzedaży m.in. małogabarytowy i wielkogabarytowy sprzęt elektryczny, a powierzchnia sprzedaży tego sprzętu nie przekraczała 400 m².

W dniu rozpoczęcia kontroli ustalono, że ww. przedsiębiorca wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytym sprzęcie, a wskazujących że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany,
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony,
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Przedsiębiorca udostępnia również sprzęt za pomocą strony internetowej <http://www.dolehus.pl>, na której również stwierdzono brak informacji wymaganych art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie.

Dodatkowo inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że zarówno w placówce, jak i na stronie internetowej, przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W trakcie trwania kontroli przedsiębiorca umieścił w placówce oraz na stronie internetowej w regulaminie, brakujące informacje.

Pan (...) w oświadczeniu z 18 listopada 2021 r. wskazał m.in., że w momencie zakupu przez klienta nowego sprzętu elektrycznego, przedsiębiorca odbiera stary, zużyty sprzęt tego samego rodzaju, pełniący te same funkcje, co sprzęt nabywany przez klienta. Ponadto w przypadku dostarczenia nabywcy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstwa domowego nieodpłatnie odbiera zużyty sprzęt pochodzący z gospodarstwa domowego w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony. Ponadto powierzchnia poświęcona sprzedaży elektrycznego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych nie przekracza 400 m².

Wszystkie ustalenia kontroli zostały zawarte w protokole kontroli z 18 listopada 2021 r. (nr akt kontroli D/LE.NR.8361.159.2021), do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Wielkopolski WIIH zawiadomieniem z dnia 14 stycznia 2022 r., poinformował przedsiębiorcę Pana (...) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie. Jednocześnie poinformowano przedsiębiorcę, że zgodnie z art. 10 § 1 Kpa stronie przysługuje prawo do wypowiedzania się co do zebranych dowodów i materiałów.

W odpowiedzi na powyższe zawiadomienie przedsiębiorca (...) w piśmie z 25 stycznia 2022 r. zwrócił się z prośbą zaniechanie wszczęcia postępowania administracyjnego, którego celem jest wymierzenie kary finansowej za uchybienia stwierdzone podczas kontroli. Przedsiębiorca wskazał, że uchybienia te zostały natychmiast usunięte, a brak wywieszek informacyjnych, wymienionych w protokole nie narażał nikogo na jakiegokolwiek straty. Strona wskazała, że zaistniały stan rzeczy, zaistniał nieumyślnie i spowodowany był niewiedzą przedsiębiorcy w tym zakresie, a ilość aktów prawnych dotyczących działalności jest dla drobnych przedsiębiorców nie do opanowania. Strona twierdzi, że mimo wielu starań, wydatków na porady ekspertów, ogromu czasu poświęcanego śledzeniu wszelkich przepisów przedsiębiorca nie jest w stanie sprostać lawinie codziennie tworzonych, coraz to nowych paragrafów.

Ponadto w powyższym piśmie strona oświadczyła, że klienci są informowani o sposobie i miejscu utylizacji sprzętu za pomocą informacji pisemnej, znajdującej się w dokumentacji dołączanej do każdego sprzętu. Przedsiębiorca wskazał również, że był przeświadczony, że taka forma informacji oraz ustne uświadamianie klientów przy zakupie jest wystarczającą formą.

W dniu 11 lutego 2022 r. Wielkopolski WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, w zw. z art. 93 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 § 1 Kpa, wydał decyzję na mocy której, przedsiębiorcy Panu (...), wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków dystrybutora, określonych w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

W dniu 7 marca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Wielkopolskiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. W powyższym odwołaniu strona wniosła o zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma.

Pismem z dnia 14 marca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę Pana (...), o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od decyzji

Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 11 lutego 2022 r. (nr akt: D/LE.NR.8361.159.2021 oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała ze swoich praw.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów art. 37 i art. 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m.in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej, podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na przepisy art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którym dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisanego do rejestru,
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 26 ustawy o zużytych sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto nie wykonuje obowiązków o których mowa w art. 39. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w tym przypadku, stosownie do art. 92 pkt 5 ustawy o zużytych sprzęcie, wynosi od 5 000 zł do 500 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Natomiast zgodnie z art. 93 ust. 4. jeżeli podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć, organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Wielkopolskiego WIIH dały podstawę

do stwierdzenia, że przedsiębiorca Pan (...) nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie, tj. nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz
- art. 39 pkt 2 o zużytych sprzęcie, tj. nie wywiesił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o zużytych sprzęcie. Tym samym działania Wielkopolskiego WIIH były zgodne z prawem i decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

W złożonym odwołaniu strona wniosła o zastosowanie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że organ administracji publicznej może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma. Przedsiębiorca w odwołaniu wskazał, że jest właścicielem sklepu o powierzchni poniżej 400 m² (niepełna 200 m²), nie ma obowiązku przyjmowania zużytego sprzętu od osób, które nie dokonały zakupu w jego sklepie. Przedsiębiorca m.in. wskazał, że w instrukcjach obsługi wszystkich urządzeń jest wyraźny komunikat, jak postępować ze zużytych sprzętem, a klient własnoręcznym podpisem potwierdza w karcie gwarancyjnej, iż został on zaznajomiony z działaniem urządzenia, a także otrzymał komplet dokumentacji dot. sprzętu (instrukcja obsługi, zasady bezpieczeństwa oraz stosowane certyfikaty). Przedsiębiorca wskazał także, że każdemu nabywcy sprzętu poświęca od 0,5 do 1h na to, aby przekazać słownie zawarte treści w dokumentacji urządzenia, powyższe działania związane są z tym, że większość klientów nie czyta załączonych informacji w formie pisemnej. Ponadto strona wskazała, że szczególny nacisk kładzie na zasady bezpieczeństwa, w tym również jak postępować ze zużytych sprzętem.

Strona stwierdziła również, że akty prawne, które jej dotyczą tworzą specjaliści i od niej wymaga się bycia ekspertem we wszystkich dziedzinach związanych w jakikolwiek sposób z biznesem, a także szczegółowej analizy każdego jednego aktu prawnego oraz umiejętności interpretacji, co zdaniem strony, mimo szczerych chęci jest to ciężar nie do udźwignięcia dla jednostki, nawet gdyby zajmować się tylko przepisami.

Z uwagi na oferowanie do sprzedaży sprzętu elektrycznego, przedsiębiorca Pan (...), spełnia definicję dystrybutora, a więc bezsprzecznie podlega obowiązkom informacyjnym, o których mowa m.in. w art. 37 ust. 4 i 39 pkt 2 ustawy o zużytych sprzęcie.

Zgodnie z definicją zawartą w art. 4 pkt 2 za dystrybutora – uważa się osobę fizyczną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej lub osobę prawną w łańcuchu dostaw, która udostępnia na rynku sprzęt; dystrybutor może być jednocześnie wprowadzającym sprzęt. Natomiast za udostępnianie na rynku zgodnie z pkt 17 ww. artykułu rozumie się dostarczanie sprzętu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na terytorium kraju w ramach działalności gospodarczej, odpłatnie lub nieodpłatnie.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że podstawą do wymierzenia kary ww. przedsiębiorcy, było naruszenie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, tj. stwierdzenie w pierwszym dniu kontroli braku wszystkich informacji wymaganych art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 o zużytym sprzęcie. Powyższe zostało udokumentowane w Protokole kontroli z 18 listopada 2021 r. nr D/LE.NR.8361.159.2021, w sposób jasny, zrozumiały, jak i niewymagający dodatkowych wyjaśnień czy ustaleń, do którego również kontrolowany nie wniósł uwag. Nie ma w tym wypadku wątpliwości, co do stwierdzonego stanu faktycznego, nie kwestionuje go również sam przedsiębiorca, wskazuje jedynie, w piśmie z 25 stycznia 2022 r., że brak wywieszek informacyjnych, wymienionych w protokole nie narażał nikogo na jakiegokolwiek straty. Strona w tym piśmie wskazała również, że zaistniały stan rzeczy, zaistniał nieumyślnie i spowodowany był niewiedzą przedsiębiorcy w tym zakresie, a ilość aktów prawnych dotyczących działalności jest dla drobnych przedsiębiorców nie do opanowania. Strona stwierdziła, że mimo wielu starań, wydatków na porady ekspertów, ogromu czasu poświęcanego śledzeniu wszelkich przepisów przedsiębiorca nie jest w stanie sprostać lawinie codziennie tworzonych, coraz to nowych paragrafów.

Odpowiadając na argumenty zawarte w odwołaniu, Prezes UOKiK wskazuje, że nie zasługują one na uwzględnienie. Podejmowanie działań naprawczych czy zaprzestanie naruszenia przepisów nie zwalnia strony od odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w chwili kontroli. Należy mieć na względzie, że czynność umieszczania (wywieszania) wymaganych informacji jest bowiem okolicznością całkowicie zależną od strony.

Organ drugiej instancji podkreśla, że strona jako profesjonalista działający od 1989 r. (wg CEDIG) jest zobowiązana wiedzieć, na podstawie jakich przepisów i jakie obowiązki są na nią nakładane. Ustawa o zużytym sprzęcie w sposób jednoznaczny stanowi, że przedsiębiorca musi umieścić w punkcie sprzedaży w miejscu widocznym informacje (podkreślenie Prezesa UOKiK), o których mowa w art. 37 ust. 4 w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz art. 39 ust. 2 ww. ustawy. Przekazywanie tych informacji w innej formie (np. ustnie) nie spełnia tego obowiązku. Każdy podmiot gospodarczy zobligowany jest do znajomości przepisów dotyczących jego działalności i respektowania ich. Konsekwencją nieprzestrzegania obowiązującego porządku prawnego w przypadku ujawnienia nieprawidłowości jest zastosowanie przewidzianych w ustawie o zużytym sprzęcie sankcji. Prezes UOKiK informuje również, że wskazany przez stronę w odwołaniu fragment w instrukcji obsługi w żadnym stopniu nie stanowi wypełnienia obowiązków wynikających zarówno z art. 37 ust. 4, jak i art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie dotyczącym punktów odbioru zużytego sprzętu.

Prezes UOKiK wskazuje, że celem ustawodawcy było umożliwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, poprzez dostęp do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjęć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu

w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 niezależnie od prowadzonej przezeń powierzchni sprzedaży. Nawet jeżeli dystrybutor nie prowadzi jednostki handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, to przekazanie takiej informacji konsumentowi uświadomi go, że w większym sklepie ma możliwość nieodpłatnego pozostawiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu. Przekazanie informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu również jest bardzo istotna. Uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy niewątpliwie przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie pozostawiania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym każdy dystrybutor, niezależnie od zakresu jego działalności, powinien mieć uwidocznione informacje wynikające z art. 37 ust. 4 w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1 - 3, jak również wynikające z art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o zużytym sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej (co miało miejsce w tej sprawie). Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy oraz mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji informuje, iż nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Prezes UOKiK przypomina, że stronie wymierzono karę pieniężną z tytułu niewykonania dwóch obowiązków informacyjnych określonych w ustawie o zużytym sprzęcie, tj. braku informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1 – 3 oraz braku informacji, określonej w art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Tym samym przedsiębiorca w żadnej mierze nie zrealizował ciążących na nim obowiązków i naruszył prawo w stopniu znacznym. O mało znaczącej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytym sprzęcie można byłoby mówić w przypadku gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny (np. brakowałoby tylko niektórych zapisów). Natomiast, z całą pewnością należy stwierdzić, że nie dotyczy to sytuacji, w której brak było jakichkolwiek informacji wymaganych przepisami prawa. Z materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że strona nie zamieściła

żadnych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 (w związku z art. 37 ust. 1-3) oraz art. 39 pkt 2 ustawy o użytych sprzęcie. W konsekwencji powyższego, konsumenci zostali pozbawieni całkowicie dostępu do istotnych dla nich informacji. W opinii organu drugiej instancji w niniejszej sprawie nie można mówić o znikomej wadze naruszenia prawa, ponieważ przedsiębiorca całkowicie nie zrealizował nałożonych na niego obowiązków wynikających z art. 37 ust. 4 oraz 39 pkt 2 ustawy o użytych sprzęcie.

Za spełnioną można uznać natomiast przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, gdyż strona jeszcze w toku kontroli podjęła dobrowolne działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Przesłanki te, jednak muszą być spełnione łącznie.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w przepisach ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Podsumowując Prezes UOKiK stwierdza, że Wielkopolski WIIH, miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt. 25 i 26 lit. c ustawy o użytych sprzęcie. Organ pierwszej instancji właściwie wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, jak również uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3 ww. ustawy, dokonał również właściwej analizy przesłanek zawartych w art. 189f Kpa oraz okoliczności wskazanych w art. 93 ust. 4 ustawy o użytych sprzęcie. Organ dodatkowo podkreśla, że kara została wymierzona w dolnej granicy możliwej do nałożenia kary określonej w art. 92 pkt 5 (od 5 000 zł – 500 000 zł) i 6 (od 5 000 zł – 300 000 zł) tej ustawy. Kara pieniężna ustalona przez Wielkopolskiego WIIH na poziomie 5 000 zł, zdaniem organu drugiej instancji została ustalona na poziomie najniższym z możliwych, biorąc pod uwagę, ustalony przez ustawodawcę szeroki przedział wysokości kary oraz, że przedsiębiorca nie wypełnił obowiązków wynikających z dwóch przepisów ustawy o użytych sprzęcie, tj. art. 37 ust. 4 i art. 39 pkt. 2 ww. ustawy.

Jednocześnie organ informuje, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o użytych sprzęcie znajduje zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,

- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Mając na uwadze powyższe w ocenie organu drugiej instancji brak jest podstaw do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

(...)